

Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) udtale, at han i det Hele taget har fundet Lovforslagets Bestemmelser billige og vel overlagte, skal jeg tillade mig at fremsøre nogle Øtringer i Anledning af hvad der af ham blev bemærket ved forskellige af Lovens Paragrapher. Hvad saaledes for det Første angaaer § 3, der omhandler den Classe af Reserveofficerer, som ved Krigens Udbrud vare fast ansatte i Armeen som Underofficerer, da har man troet at maatte særligt sørge for denne Classe, idet de fleste Herhørende, i Forhold til deres Stilling, ere i en mere fremrykket Alder og Størsteparten af dem have Familie, hvorhos de ikke vel ville kunne bryde sig en anden Bane; men har derfor troet det rigtigere at beholde dem som Officerer med den Gage, som tilkommer dem efter deres Charge. Man har derimod ikke betænkt, — hvilket tjener til Svar paa det af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds Fremsatte —, at lade denne Classe af Officerer udtrede paa Bartpenge; man har troet at burde beholde dem som Officerer med fuld Gage, samt at de, naar deres Tjeneste ikke længer kan benyttes, da vilde være at pensionere efter Loven af 9de April 1831 angaaende Pensionering af Militairretatens Underclasser, og deres Tjeneste i Krigsaarene beregnes efter denne Lov, hvilket vil være gunstigere for dem, end om de afgif i Genhold til Pensionsloven. — Forsaavidt man i § 4 skulde forlange for halv Løn i 4 Aar en Tjeneste af 12 Aar, da troer jeg ikke, man kan sige, at dette ganske er skeet. Det er vist, at man ønsker at kunne disponere over de vedkommende Reserveofficerer, der maatte finde sig foranledigede til at indgaae paa dette frivillige Contractsforhold i en Række af 12 Aar; men det er jo meget muligt, at de i disse 12 Aar ikke ville blive kaldte til Tjeneste, og, forsaavidt de blive kaldte til Tjeneste, indeholder jo Loven Bestemmelse om, at de da skulle nyde fuld Gage. Nu siges det, det er muligt, at de efter 4 Aars Forløb ikke mere ville nyde denne Løn, hvis nemlig Krigsbestyrelsen maatte finde det rigtig at opsiges Contracten 3 Aar, efterat den er indgaaet. Jeg troer, at en saadan Bestemmelse vil være lige-

saar meget til Vedkommendes som til Statens Fordeel, men i alt Fald maatte Regjeringen naturligtviis især tage Hensyn til Statens og Tjenestens Tary. Det er ogsaa af den ærede Rigsdagsmand blevet bemærket, at det var til Statens Tary, at man især ved de subalterne Classer bestandig holdt yngre Menneffer til Tjeneste; men, just fordi Krigsbestyrelsen har ønsket at kunne rekruttere disse Classer, om jeg saa maa sige, med yngre Mænd, udgaaede af de Værnepligtige, som i de kommende Aar maatte staae for Udskrivning, er det, at denne Bestemmelse er optagen. Naar man faaer et tilstrækkeligt Antal Reserveofficerer i disse Classer, mulig endog et overveitende Antal, er det jo ønskeligt og nødvendigt for Krigsbestyrelsen at kunne løsgjøre sig for en Contract, den tidligere har indgaaet, og da Contracten skal opsiges med et Aars Varsel, og vel de allerfleste af de Vedkommende ere komne fra Stillinger, til hvilke de kunne vende tilbage, hvorved der netop er en væsentlig Forskiel mellem disse og dem, der ere udgaaede fra Underofficersclassen, har man troet, det ikke kunde være ubilligt at indføre hiin Bestemmelse. Det er imidlertid Noget, der vil kunne komme under nærmere Overveitelse, naar et Udvalg bliver nedsat, om Tiden maaskee er sat for kort, om man istedet derfor skulde sætte 4 eller 5 Aar, i hvilket Fald det med eet Aars Varsel vilde udgjøre Halvdelen af den hele Tid. Saafernt saadanne Modificationer skulde blive foreslaaede, skal jeg ikke være tilbøielig til at gaae ind paa dem.

Det er blevet fremsført, at det neppe er ganske rigtig at sætte Godtgjørelsen for alle de Reserveofficerer, som ikke ville ingaae paa den tilbudte Contract, til 3 Maaneders Gage, at man burde tage Hensyn til deres Tjenestetid. Dertil skal jeg tillade mig at bemærke, hvad ogsaa i Motiverne findes anført, navnlig hvad angaaer de Individer, der falde ind under § 6, at man meget kunde have ønsket dette Hensyn taget til den ydede Tjeneste, men der er da tillige mange andre Hensyn, der maae komme i Betragtning, og som ville være til Hinder i saa Henseende; jeg skal blot nævne den Maalestok, der anlægges for Tjenstydgtigheden, hvilken bliver saare forskjel-